

Chuyện kỳ lạ, có một Thanh Sĩ trẻ tuổi chèo đò trên các loại đò khác không thể bị gãy hay uốn cong được nó. Một ngày nọ, Cây Rìu, Cây Cọ, Cây Búa, và Ngôn Lạ tranh tài với nhau xem ai là kẻ có sức mạnh làm cho thanh sĩ bị uốn cong.

Hình ảnh ngôn lạ mà tôi gặp tại ôm chèo mỳ y nhàn hoàn cảnh trái ngang, bất lợi, thất bại.

“Tôi chèo đò nó ra đời dằng,” Cây Rìu lên tiếng tuyên bố. Sau một hồi chèo chém, mũi Rìu cùn đi mà Thanh Sĩ vẫn cứ trờ trờ không thay đổi. Cây Cọ quát lên, “Đó đó cho tôi.” Chèo dẹt lị, mũi cọ dẹt mạnh vào thanh sĩ liên tiếp đẩy qua đẩy lại rồi o nên nhàn âm thanh ken két chói tai. Sau một hồi miết mài cọ lui cọ tới, mũi Cọ dẹt dần dần mòn đi, nó tụt tụt cúi đầu bỏ cuộc. Cây Búa lên tiếng quát, “Đó đó rồi, đó đó cho ta xem thử nó lì tới mức nào.” Rồi thì Búa vùng lên giáng xuống nhàn cú đánh thật mạnh và chính xác vào Thanh Sĩ. Nhàn âm thanh bùm bùm liên tiếp vang dội một góc trời. Sau một hồi vùng lên giáng xuống liên tục, Búa dừng tay nhìn Thanh Sĩ và nhàn ra rần, không thay, Thanh Sĩ vẫn như vậy, không hề thay đổi. Nhìn ba chàng Rìu, Cọ, và Búa mệt nhọc thì nãy giờ mà không làm gì được với Thanh Sĩ, Ngôn Lạ lên tiếng, “Các anh hãy để tôi thử xem sao.” Cả ba bấu môi nói, “chỗ Lạ yếu ớt kia ời, quên nó đi, chỗ có sức đâu mà rồi tới nó.” “Vâng,” Ngôn Lạ đáp, “tôi yếu ớt lắm, vì chính sự yếu ớt nên tôi sẽ bao trùm thanh sĩ và sẽ ôm chèo mỳ y nó cho đến khi nó bị uốn cong mất thôi.” Nói rồi, phù phù hai tiếng, Ngôn Lạ bao trùm Thanh Sĩ; một hồi sau, Thanh Sĩ dần dần bị uốn màu đỏ và hình dáng bắt thay đổi bởi sức nóng của Ngôn Lạ.[1]

* * *

Kiên nhẫn bên trong chỗ không phải sức mạnh hay hệt bên ngoài là yếu tố quyết định cho sự thành đạt của con người trong cuộc sống. Chính khả năng kiên nhẫn bên trong này giúp con người thành đạt ôm chèo mỳ y hoàn cảnh bất lợi mà không nao núng. Một học sinh không thể được đi tìm tòi hiểu biết ta chỗ đâu làm đó để hiểu được sự thông minh hơn người của mình. Một vận động viên không thể được huy chương vàng chỗ sau một buổi tập luyện. Tất cả sự thành đạt của bất cứ cá nhân nào cũng được in dấu của sự quên mình, nỗ lực, và cố máu

qua nháng năm tháng kiên luyán nhá không có ngày mai. Nhá thá, sá kiên trì phái đác bát nguán tá bên trong con nguán i cáa mình. Chính sác mánh bên trong này đã giúp ông Nelson Mandela dù trái qua 27 năm tù đầy nháng ván sáng hián ngang vái tát cá đáng khái cáa nguán i tháng cuác. “Đá tán tái trong tù, tôi táp suy nghĩ, táp tìm niám vui trong mái ngày sáng... Nháng nguán i làm ván, anh ta phái gieo hát, quan sát, xái đát, và gát hái kát quá... nguán i ta có thá tìm niám vui báng cách giát áo quán mình sách, báng cách quét sách bái phòng mình, hoác cũng nhá tôi sáp xáp phòng tù cáa tôi cho ngăn náp. Sá vui thích này cũng dành cho nháng nguán i đang tá do bên ngoài khi biát tìm tháy niám vui trong nháng viác nhá tháng nhát.”[2] Nhá thá đó, kiên nhán trong nháng viác nhá vái mát nái lác vĩ đái: Biát cháp nhán chá đái nhá mát nguán i làm ván kiên nhán chá hoa trái – không thá khác hán đác; vì “mái sá đáu có thái cáa nó.”[3]

Nhá câu chuyán nêu trên, hình ánh nguán láa mái gái ta ôám chám láy nháng hoàn cánh trái ngang, bát lái, thát bái. Chính khi ôám chám láy chúng, ta sá cám đác sá cán thiát trong nháng hoàn cánh “bát lái” áy. Chính khá năng ôám chám láy nháng hoàn cánh này, mà nháng con nguán i vĩ nhân đã tìm tháy sác mánh vô song trong nhiáu năm tháng thát bái cáa há. Đái vái há, sá thát bái trong tián trình đi đán thành đát là điáu đáng nhán không thá thiáu. Nguán i tháng nhá chúng ta tháng nhán sá thát bái nhá mát sá thua cuác. Ít nguán i trong chúng ta dám ôám sá thát bái, nháng chúng ta tháng khi gáp thát bái, chúng ta đá dàng phái tay ruáng bá nó. Chính khi phái tay ruáng bá sá thát bái, chúng ta vô tình bá luôn yáu tá tích các nhen nhóm hát giáng thành đát án cháa bên trong sá thát bái áy. Mái hoàn cánh xáy đán đáu có tác nhân cáa nó. Váy khi đã khái sá mát cháng tránh, mát ká hoách, mát công viác, thì yáu tá thành đát đã nám ngay trong bác khái sá rái, không nhát thiát phái chá đán kát quá nhá mong đái mái gái là thành đát. Náu không may gáp thát bái, kát quá không đác nhá mong muán, thì điáu đó không có nghĩa là ta đã thát bái hoàn toàn, nháng thát ra ta chá cháa đát đác kát quá hoàn mánh ta mong đái thôi, chá không phái ta thát bái. Hiáu nhá thá đá chúng ta tiáp tác kiên nhán hoàn thián nháng gái mình đã khái sá. Hiáu nhá thá đá tháy ráng tián trình hoàn thián con nguán i mình thì quan trọng hán là kát quá bên ngoài và quan tráng hán tiáng vá tay khen nguán i tán đáng.

Tát cá sá thành đát cáa bát cá cá nhân nào cũng đác in đáu cáa sá quên mình, nác mát, và cá máu qua nháng năm tháng kiên luyán nhá không có ngày mai.

Đá kát thúc, mác Sáng Sao Cho Đáp mái gái bán nguán cá dòng suy nghĩ và thá đát mình vào vá trí cáa ông Nelson Mandela. Suát 27 năm nguác tù ông đã nghĩ gái? Ông có biát thành quá mà ông mang lái cho dân tác ông nhá hôm nay không? Ông có biát là nhiáu nguán i sáng nguáng má ông nhá hôm nay không? Không, không há biát, và không há tìm kiám cho riêng ông! Nháng có mát điáu (có lá theo tôi nghĩ) ông biát chác là ông phái sáng táng ngày đá hoàn thián con nguán i cáa ông, chá sáng thôi đá mong lý táng đác thành đát; và ít nhát là sáng táng ngày chá đá trung thành vái lý táng áy mà thôi, phái không bán?

- [1] Lược dịch từ Brian Cavanaugh, The Sower's Seeds (New York : Paulist Press, 2004), 57.
- [2] Lược dịch từ Marianne Larned, Stone Soup for the World (California: Conari Press, 1997), 54.
- [3] Br. huỳnhquang, Kiên nhẫn, Bấy Ngôi Sao Sáng